

ringsmæssig karakter, som det må forventes, at de kommunale myndigheder efter de henholdsvis ved lov nr. 63 af 21. februar 1962 (byplanloven) og lov nr. 246 af 10. juni 1960 (landsbyggeloven) gennemførte ændringer i stigende omfang vil tage op i samarbejde med de på bygningsfredningsområdet sagkyndige instanser.

Til stk. 1. Det beløb, som stilles til rådighed for fonden, foreslås sat til 400.000 kr. årlig, fra finansåret 1966-67 at regne. Beløbet stilles til fondens rådighed, således at besparelser kan overføres til følgende finansår. Det tilsigtes herved muliggjort, at fonden vil kunne optræde som ejer af flere mindre ejendomme samtidig, og dog ikke være stærkere bundet, end at den fortsat kan have en vis indflydelse på ejendomsmarkedet. Det bemærkes herved, at adskillige af de i betragtning kommende bevaringsværdige ejendomme er mindre bygninger, beliggende uden for København og andre større byer. Det må dog erkendes, at der tillige findes væsentlige bevaringsopgaver at løse i hovedstanden og andetsteds, hvor fondens årlige midler måske knapt vil forslå til blot en enkelt opgaves løsning.

Det vil derfor være nødvendigt årligt at tilføre fonden et beløb af i hvert fald den foreslåede størrelse, ligesom det for at give fonden mulighed for at planlægge arbejdet og løse snart større, snart mindre opgaver vil være nødvendigt, at besparede beløb kan overføres til følgende finansår.

Til stk. 2. Ved særlige bygningsfredningsopgaver forstås sådanne opgaver, som økonomisk overstiger, hvad der kan gennemføres med støtte af bygningssynets ordinære finanslovbevillinger. Det er således ikke meningen, at der af fonden skal ydes støtte til mindre istandsættelsesarbejder, ej heller til undersøgelses- og projekteringsarbejder, men midlerne tænkes i første række anvendt til ejendoms erhvervelser med eventuel istandsættelse og videresalg til tredjemand for øje og til større hovedistandsættelsesarbejder under de ovenfor nærmere beskrevne betingelser.

Bygningssynet har hidtil i ret stor udstrækning modtaget støtte fra kommuner og private. Denne støtte er fortsat i høj grad ønskelig og kan påregnes opretholdt formentlig endog i stigende omfang. Det kan således nævnes, at der netop samtidig med nærværende lovforslags udarbejdelse fra en omfattende kreds af privatfolk og organisationer søges iværksat et indsamlingsarbejde med det formål at skabe en fond til bevaring af vor nationale bygningskultur, hvilken fond forventes administreret i det snævraste samarbejde med Statens bygningsfredningsfond.

Det bør endvidere fremhæves, at staten nu og da har fået historisk og æstetisk værdifulde ejendomme tilbudt som gave, men ikke set sig i stand til at modtage dem. Også i sådanne tilfælde bør bygningsfredningsfonden kunne træde til som eventuel modtager, forudsat at fonden af sine midler kan afholde ejendommens eventuelle driftsunderskud. Gennem arv og på anden måde bør fonden derhos kunne få midler i hænde til løsning af specielle opgaver eller til fredningsarbejdet i almindelighed.

Mulighederne for at anerkende Statens bygningsfredningsfond som berettiget til at modtage gaver, hvis værdi inden for de til enhver tid gældende rammer kan fradrages i givernes skattepligtige indkomst, vil blive forhandlet med de kompetente myndigheder.

Til stk. 3. Når erfaringer er indvundet gennem en 3-årig periode foreslås beløbsrammen i henhold til stk. 2 forelagt folketinget til revision.

Til § 19.

Sammensætningen af fondens ledelse tilsigter at sikre en administration af fondens midler, der under stadig iagttagelse af fondens hovedformål tillige tilgodeser økonomiske og byplanmæssige synspunkter.

Til § 20.

Bestemmelsen modsvarer § 16 i den nugældende lov, men indeholder en præcisering af, hvilke lovovertrædelser der er strafbare.

Det i 1918-loven indsatte maksimum på 10.000 kr. for størrelsen af den bøde, der kan ikendes for overtrædelse af lovens bestemmelser, må efter den i de forløbne år stedfundne økonomiske udvikling anses for at have mistet den nødvendige forbindelse med de ved sådanne overtrædelser almindeligvis forbundne økonomiske interesser. Det foreslås derfor, at maksimeringen udgår og, at straffelovgivningens almindelige regler om en fastsættelse af bøders størrelse og en eventuel konfiskation af ulovlig fortjeneste finder anvendelse i disse tilfælde.

For at sikre opfyldelsen af lovens formål anses det for nødvendigt, at bødeansvaret udstrækkes til at omfatte kollektive enheder

Til § 21.

Der henvises til det ovenfor i bemærkningerne til §§ 4, 5, 7 og 12 om de heromhandlede forskrifter for Det særlige Bygningssyn anførte. Ministeren udfær-